

nogle enkelte — det er jo muligt, at det ærede Medlem har Ret deri — kan være store Vanskeligheder. Og her vil jeg gøre opmærksom paa, hvad jeg allerede har sagt i Folketinget, at efter den Bemyndigelse, som Finansministeren har gennem Lovforslaget, som det nu er, og Loven, som den bliver, har han Ret til at tage Hensyn til saadanne Forhold, hvor der for den enkelte Skatteyder kan blive ganske særegne Vanskeligheder. Jeg har i Folketinget sagt, at jeg vilde anse det for min Pligt at tage Hensyn hertil. Der er altsaa Mulighed for at komme den meget betrængte Skatteyder til Hjælp.

Hvad Statslaanspolitikken angaar, maa jeg sige, at jeg er jo ikke udenfor den Tankerække, som det ærede Medlem bevæger sig i, kun bevæger jeg mig ikke alene indenfor den. Jeg havde, den Gang jeg forelagde det første Statslaan, en Debat nede i Folketinget, i hvilken jeg netop gjorde gældende, at man under ganske overordentlige Forhold var nødt til at rekurriere til Statslaan. Det har jeg derfor ogsaa gjort, den Gang og senere. Men det ærede Medlem maa dog erindre, at vi har omtrent fordoblet vor Statsgæld under Verdenskrigen. Hvis der er en Mulighed for at undgaa at laane, er det naturligt, man gør det, og det er finansielt rigtigt. Det ærede Medlem mener, at det ikke lader sig gøre i Øjeblikket ikke at rekurriere til Statslaan, i Stedet for at gaa til Skatteyderne. Derimod maa jeg stille den Formening, at vi endnu i dette Aar kan med Forsvarlighed gennemføre den overordentlige Indkomst- og Formueskat og saaledes ikke behøver i Øjeblikket at tage vor Tilflugt til Statslaan. Men jeg vil sandelig ikke indestaa for, at jeg, naar de politiske Forhold udadtil forværres og derved de indre Forhold bliver endnu vanskeligere at magte finansielt, hvis jeg ulykkeligvis skal blive siddende som Finansminister endnu i lang Tid — jeg siger ulykkeligvis, ogsaa fordi Verdenskrigens Vedvaren betinger min Forbliven som Finansminister — ikke kan blive nødt til at komme til den høje Rigsdag ogsaa med et nyt Forslag om Statslaan.

Ordføreren (Dalsgaard): Jeg vil gerne sige til det ærede 4de Medlem for 2den Kredts (Richelieu), at han misforstod mine Udtalelser, naar han har faaet ud af dem, at jeg skulde mene, at det var en Forbrydelse at optage Statslaan. Jeg har selv stemt for 3—4—5 Statslaan under de nu-

værende ekstraordinære Forhold og har tilmeldt været Ordfører her i Tinget nogle Gange for Gennemførelsen af de vedkommende Forslag. Nej, det, jeg mente, var kun, at naar overordentlig mange Skatteydere under de nuværende ekstraordinære Forhold har haft saa store ekstraordinære Indtægter, ikke blot under Krigen, men ogsaa ved og som Følge af Krigen, saa er det fuldt forsvarligt og absolut rigtigt, at man belægger disse Indtægter med en rigelig Skat. Det har vi gjort, og vi har, synes jeg, taget saa meget, som det var forsvarligt at tage, men heller ikke mere. Vi skal ikke lægge mere over paa Efterslægten gennem Laan, end hvad der er højest nødvendigt; Efterslægten kan faa nok at drages med som Følge af de forfærdelige Forhold, vi nu har levet under i flere Aar, og som ingen ved hvornaar faar Ende.

Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne sige, at han er da saa ualmindelig formel i Dag. Han bebrejder mig, at jeg kalder det Udvalg, som har været medsat af Landstinget til at behandle de foreliggende Skattelovforslag, et Skatteudvalg. Jeg maa sige, at jeg kan ikke finde nogen mere passende og korrekt Betegnelse for dette Udvalg end denne, men derom er vi altsaa ikke enige.

Med Hensyn til Ejendomsskylden skal jeg endnu kun sige, at vi har jo ikke stillet Forslag om at forkaste Ejendomsskylden. Vi har ikke sagt, at vi ikke vil gaa med til Ejendomsskylden. Vi har tværtimod sagt, at naar man efter nærmere Forhandling vil gaa med til en Forhøjelse af Luksusbeskatningen paa en eller flere Artikler, som vi nu kan blive enige om, vil vi gerne have Ejendomsskylden forhøjet. Vi siger ikke, at vi ikke for nogen som helst Pris vil have Ejendomsskylden under de nuværende Forhold, det vil vi godt, men vi mener, at der skal være en vis Balance mellem de direkte og de indirekte Skatter, ikke mindst under de nuværende Forhold.

Saa var der det med Gaardmændene. Det forundrede den højtærede Finansminister at høre, at der var mange Gaardmænd, der har 10,000 Kr. i Indtægt. Men det har jeg heller ikke sagt, jeg har sagt, at efter Finansministerens Tillægsskat var Gaardmændene vel hyttede, der var sikkert kun en ganske enkelt af dem, som kunde blive ramt af Tillægsskatten, thi det var kun en Indkomstskat — ikke fra 15,000, som den højtærede Finansminister